

ÉPÍTKEZIK A FILADELFIA

Megosztjuk örömünket a testvérekkel!

Lassan-lassan kézzelfogható eredménye is van annak az áldozatnak, amit a régi kastély megvásárlására közösen hoztak meg a szövetség gyülekezeteibe tartozó testvérek.

Az új szárny a kastély hátsó frontját övező kertben épül.

Isten iránti hálával osztjuk meg örömünket a testvérekkel a szalárdi Filadelfia idősek otthonában történt változásokról. Lassan-lassan kézzelfogható eredménye is van annak az áldozatnak, amit közösen hoztak meg a szövetség gyülekezeteibe tartozó testvérek, a régi kastély megvásárlására. Mivel így saját ingatlanja lett a Filadelfia-Noom alapítványnak, illetve a szövetségünknek, 2009-ben meg lehetett pályázni vissza nem térítendő támogatást az épület felújítására és bővítésére.

A pályázat kedvező elbírálása és a szerződés aláírása után, folyó év március 21-én elkezdődtek a munkálatok az épület bővítésénél. Az európai uniós támogatás révén, a meglévő épület mellé a következő két és fél évben felépül egy új szárny, ahol az uniós szabványoknak megfelelően kerülnek kialakításra a termék és a régi, műemlék jellegű kastély felújítása is megtörténik.

Az elmúlt hónapok folyamán tereprendezésre került sor, elkészült a fundamentum. Jelenleg a föld-

szinti földem betonozása folyik, majd az épület falazása következik. Reményeink szerint a hideg beálltaig már tető alatt lesz az épület, hogy a belső munkálatokat lehessen végezni.

Az építkezés befejezése után, mindazoknak, akik rászorulnak vagy szeretnék igénybe venni az otthon nyújtotta szolgáltatásokat, tágasabb helyet tudunk majd biztosítani. Az eddigi 32 fős maximális létszám az építkezés befejezése után elérheti a 49-et. Lehetőség lesz az eddigiénél több idős embernek otthont nyújtani, különböző igényeknek megfelelően, akár házaspároknak kialakított lakrészekben is, amelyek saját konyhával is fognak rendelkezni.

Az Úrban bízva tekintünk előre és kérjük a testvéreket, hogy hordozzák imában az otthonban élő embereket, hogy mindazok, akik lakói – vagy azok lesznek – a Filadelfia idősek otthonának, úgy léphessenek majd át az örökkévalóság kapuját, mint akiknek ez a hely a mennyország előcsarnoka volt.

Hisszük, hogy a következő hónapokban, ahogy halad a munka, újabb híradásokkal is jelentkezhetünk, hogy mindannyiunk szíve Isten magasztalására hangolódjon, mivel Ő nyit ajtókat, ad látást, vezetést, kirendeli az anyagiakat és erőt ad a munkák elvégzéséhez.

Szeretettel, a Filadelfia-Noom alapítvány vezetősége nevében:

ZEFER CSABA

Az ígéret ereje

„Ellenben erőt kaptok, amikor eljön hozzátok a Szentlélek, és tanúim lesztek Jeruzsálemben, egész Júdeában és Samáriában, sőt egészen a föld végső határáig.” (ApCsel 1:8)

Gyakran gondolkodom erre az első pünkösdre és annak következményeire. Milyen nagy hatással volt a tanítványokra és környezetükre az, hogy Jézus ígérete szerint beteltek Szentlélekkel!

Ennek a hatása pontosan az lett, amit Jézus előre megmondott. Búcsúzáskor tudatta velük, hogy amikor eljön hozzájuk a Szentlélek, erőt fognak kapni, vagyis gyökeres változásra, természetfeletti befolyásra számíthatnak személyes életükben, aminek következtében bátorsággal fognak bizonytságot tenni azoknak az embereknek, akik között élnek.

Attól a pillanattól kezdve, amikor ez az esemény megtörtént, nyilvánvaló lett az ígéret beteljesedése. Az addig bátortalan és erőtlén tanítványok nagy erővel és bátorsággal álltak elő, és már pünkösdi napján több ezren hallhatták meg a Krisztus Jézusról szóló bizonytságtételt Jeruzsálemben.

Péter Lélekkel megtelve, és az erővel, amelyet éppen akkor nyert meg, máris továbbítja Urunk ígértét. Hirdeti nagy fennszóval, és kiáltása azóta is hangzik korszakokon át, hogy ez az ígéret nem csak a tizenegy tanítványé, nem csak a felházban imádkozóké volt, hanem a miénk, és a mi gyermekeinké is, sőt mindazoké, akiket elhív az Úr.

Így visszhangzik ezen a pünkösden: A miénk, az enyém, a tied! Ugyanaz az ígéret ránk is érvényes! Nem egy másik ígértet kaptunk, hanem ugyanazt. Ugyanan-

nak az ígértetnek viszont ugyanazok a következményei. Jézus nem azt mondta, lehet ez is a következménye. Nem. Amit Jézus búcsúzásakor ígért, az azt is tartalmazza, ami abból következni fog.

Mit tartalmaz számunkra az ígéret? Azt, hogy akik beteljesednek Szentlélekkel, azok Isten erejének részei is lesznek. A Szentléleknek erejével olyan dolgokat tesznek, amire a maguk erejéből soha nem lettek vagy lenének képesek.

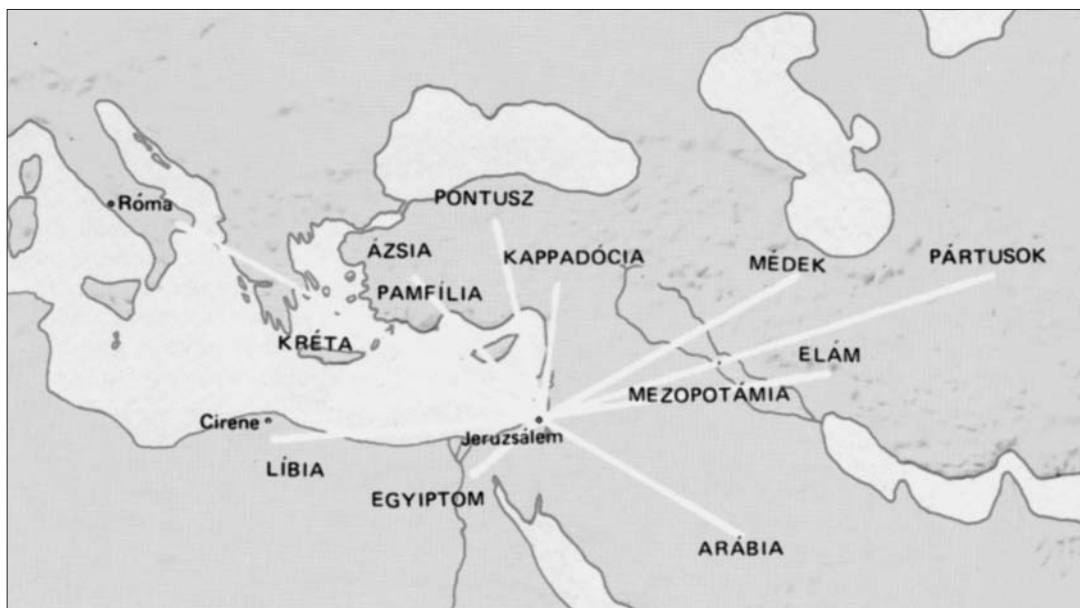
Mi jellemzi azokat, akiknek életében megjelent az ígéret ereje? Győzelmeik vannak a test kívánságaival vívott küzdelmükben. Elszakasszák magukat a bűnös világi életmódtól. Készek odaszánni tagjaikat Krisztus szolgálatára. A hittel teljes örömben és békességben bővölködnek. Nagy lelkesedéssel és buzgósággal követik és szolgálják a Megváltót. Szégyenkezés nélkül vállalják és hirdetik Jézus nevét. Bátor tanúk és bizonytságtévők.

Ezek nem egymástól elkülönítve, egyenként választható alternatívák, hanem mind következményei annak a pillanatnak, amikor a mi lelkünk az Ő Lelkével egyesül. Így élték át az ígértetben először részesülők, és ugyanannak kell megtörténnie bennünk is.

Óh, bár ezen a pünkösden is lennének, akik beteljesednek és lennének, akik megújulnak az ígértet erejében! Kevesebbel ne érd be, csak ugyanazzal! Mert tiéd is az ígértet!

NOVÁK ZSOLT missziómunkás, Gyergyószentmiklós

PÉTER PÜNKÖSDI HALLGATÓSÁGA

„Akkor hogyan hallhatja őket mindegyikünk a maga anyanyelvén: pártusok, médek és elámiták, és akik Mezopotámiában laknak, vagy Júdeában és Kappadóciában, Pontuszban és Ázsiában, Frígiában és Pamfíliában, Egyiptomban és Líbia vidékén, amely Ciréné mellett van, és a római jövevények, zsidók és prozelitások, krétaiak és arabok: halljuk, amint a mi nyelvünkön beszélnek az Isten felséges dolgairól.” (ApCsel 2:8-11)

A Lélek gyümölcse

A Szentlélek az újjászületés által lakozást vesz a hívő emberben. Ez nagy változást idéz elő, először a gondolkozásában, majd az érzéleml világában, de kihat az akaratára is.

Egy ember ezt először abban tapasztalja meg, hogy nyugalmat kap, mert a bűneit Isten megbocsátotta. Majd kezdi éhezni az Igét, és vágyik élő közösségre a testvérekkel.

Az újjászületett hívők kívánnak munkálkodni Istenért. Ez egy belső késztetés, amit a Szentlélek munkál bennük. Sokan úgy gondolják, hogy valami nagy, eget rengető dolgot kell tenniük, pedig Isten csupán azt várja el tőlünk, hogy helyt álljunk a hétköznapijainkban és ott éljük meg a hívő életet.

A környezetünk felfedezi rajtunk a változást. Előfordul, hogy egyszer ezért nagyon szeretnek, máskor meg éppen utálnak bennünket. Ezt a másságot a Lélek termi bennünk, amit a Biblia a Lélek gyümölcseinek nevez, hogy tudjuk szeretni az embereket, még azokat is, akiket néha nem könnyű, nehéz körülmények közt is jellemzőnk az öröm, igyekeznünk hűségesek lenni, és így tovább.

Iskolás koromban, amikor a tanár valamit otthon felejtett, és el akarta hozatni az iskolába, vagy rendet akart rakatni a lakásán az előző esti parti után, mindig hívő diákokat bízott meg ezekkel a feladatokkal, mert tudta, hogy azok becsületesek, megbízhatók, nem lopnak el semmit. Bibliai értemben így mondhatjuk: kereste a hívő diákok életében a gyümölcsöt. Vagy ismerünk olyan eseteket, amikor gazdag emberek szándékosan hívő asszonyt fogadnak fel dajkának gyermekük mellé, vagy házvezetőnek a lakásukba. Itt is megfigyelhető a lélek gyümölcseinek a keresése.

Pál apostol felsorolja a Galata 5:22-23-ben, hogy mi a Szentlélek gyümölcse. Azért van egyes számban, mert mindezek a jellemvonások azonos időben jönnek létre, a Szentlélekkel való szoros kapcsolat által.

Vegyük sorra, mert ezen az ünnepen szükségünk van arra, hogy ezt újból lássuk:

Szeretet – isteni szeretet, mely áldozatot vállal és adakozó.

Öröm – tiszta és szent öröm, ami felül emel a bajokon.

Békesség – mély, belső nyugalom, mely kiül az arcra is.

Türelem – megpróbáltatások között is megvan és jó reménységet ad.

Szívesség – lelkületben, de tettekben is megnyilvánul.

Jóság – jóindulat, pozitív hozzáállás az élet dolgaihoz.

Hűség – makacs kitartás a jóban.

Szelídség – megszelídített hatalom, erő.

Önmegtartóztatás – tudok határt szabni gondolataimnak, indulataimnak, engedem, hogy isteni dolgok valószínűsüljenek meg.

A gyümölcsöknek leghamarabb a „gazda” örül, de örülnek azok is, akik elfogyasztják, akiket táplál. Nekünk, keresztyén hívő embereknek ez a rendeltetésünk, hogy gazdagon teremjünk a Lélek gyümölcseit. És az a jó hír, hogy ez lehetséges, hogy lehetünk jellemes, erényes emberek, mert a Szentlélek kitöltött.

BUDAI LAJOS lp., Zilah

Füle Lajos

PÜNKÖSDKOR

Tüzek jönnek, különös lázak:

LÉLEK járja által a házat.

Szárnyas remény lobog fel bennünk,
szólnunk kell és valamit tennünk,
amit az Úr tűzlángja mível,
szétfutni a hatalmas hírral:

a szeretet ímé kiárad,
nem lesz vége még a világnak,
JÉZUS KRISZTUS itt jár, keresvén...

Fehér zászló lobog keresztyén,
út lett nekünk, igazság, élet,
átöleli a mindenséget.

Gerzsenyi Sándor

JÖJJ SZENTLÉLEK

Szólít a dallam, jöjj, égi Tűz!

Hintsd ránk a fényt, ami bűnt elűz.

Úgy kell ma nekünk a drága Láng!

Bajverte híveid szánva-szánd.

Jöjj, drága Szentlélek, adj új erőt,

Nélküled bús és szegény a föld.

Szólít az ének, szállj, szent Galamb!

Elnémul most minden földi hang.

Tárt szívvel várunk, költözz belénk,

Add vissza nekünk a szép reményt.

Tenélküled létünk a porba hull.

Általad győzünk. Te légy az Úr!

Megértetni a gyerekekkel, hogy meddig, és miért csak addig

Vasárnap délelőtt van. Az istentisztelet előtt bevonulnak a gyerekek. Elmondják az aranymondatot, énekelnek. És nekünk, a gyülekezet felnőtt tagjainak talán eszünkbe sem jut, mennyi munka, türelem, áldozat van mindezek mögött...

Most júniusban, a nemzetközi gyermeknap kapcsán is, a vasárnapi iskolás gyerekek tanítóira próbálunk figyelni. Ez alkalmából Borzási Mártát (*fotónkon*), a Vasárnapi Iskolai Szövetség elnökét kérdeztük.

Az interjú május elején készült. A hónap derekán zajlott a VISZ választókonferenciája. Lapzártakor kaptuk a hírt, hogy új vezetőséggel megy tovább a szolgálat.

Milyen segédanyagot, szemléltető eszközt használhatnak a vasárnapi iskolai tanítók?

– **Borzási Márta:** A vasárnapi iskolai tanítók rendelkezésére állnak a GYEK (Gyermek Evangélizációs Közösség) által szerkesztett és kiadott tanítói kézikönyvek, az ezekhez mellékelte színes képeskönyvek vagy a flanelre rögzíthető képsorozatok. A GYEK biztosít még külön tinédzsereknek és óvodásoknak is tanítói anyagot.

Használhatjuk az ITM (International Teaching Ministry – Minden Korosztály Bibliaiskolája) anyagait is, amit a tanított csoport korosztályának megfelelően lehet megválasztani. Ettől az évtől az ITM négy éves sorozatokat szerkeszt (óvodások, 2-5 osztályosok, 6-8 osztályosok, középiskolások és felnőttek számára). Egy füzet egy félévre szóló anyagot tartalmaz. Összesen minden sorozatnak lesz nyolc füzete, amit ha a gyülekezet megrendel, bármikor használhatja. A tanítói kézikönyv mellett a gyerekek számára van munkafüzet, amit meg lehet rendelni külön minden gyereknek. Ez segít elmélyíteni a gyerekekben az aznapi bibliai leckéből az igazságokat.

A RHEMA-nál megjelent anyagokat is igénybe lehet venni. Külön figyelmébe ajánlom a tinik tanítóinak a RHEMA tinédzsereknek szóló füzetét, 12 leckés sorozattal.

Jön a táborozás, a VISZ-nek külön kihívás segédanyagot adni erre az időszakra is. Mi készült el az idei nyárra és kik által?

Az idei nyárra a VISZ vezetőségi tagok vállalták fel egy-egy lecke megírását a tanítói kézikönyvbe és a munkafüzetekbe, korcsoportoknak megfelelően. A teremtés történetét dolgoztuk fel: a teremtés napjainak megfelelően minden napra egy-egy leckét, plusz egy hozzá kapcsolódó történetet a Bibliából. A tábori áhítatos füzetet Kis Anikó írta meg néhány nagyváradi fiattal.

A tábori esték evangélizációira is készítünk egy leckesorozatot, ami az idén a családi életre fókuszol. A mai társadalom ebben is számos válságjelenséget mutat, pedig minden gyereknek a szíve csücske a családja. Erősíteni szeretnénk a hovatartozás-tudatot a gyerekekben, az evangélizáció mellett egy ilyen célja is van a Szivárványország című leckesorozatnak.

Az elmúlt nyarakra a *Kornya krónika* és *A buyufa alatt c. segédanyagokat* adta ki a VISZ. Az utóbbi játékos történetet sejtet, de a krónika talán nehezebb eledel – hogyan fogadták a gyerekek?

Mindkettőt tanítottuk, nemcsak a táborban, hanem gyerekklubokban és a vasárnapi iskolákban is. Valóban így fogadták a gyerekek. *A Buyufa alatt c.* anyag a játékos-ságával, könnyebb emészthetőségével ragadta meg őket. *A Kornya krónika* időállóságával, történelmi hűségével ösztönzi a gyerekeket arra, hogy ők is hűségesen kövessék Jézus Krisztust és ne szégyelljék őt megvallani.

Mint társszerkesztőség, csodáljuk, hogy folyamatosan megjelenik a *Harmatcseppek gyermeklap*. Kik csinálják, és mit jelent a VISZ munkájában?

Dobai Réka a főszerkesztő és Havas Péter a tördelő. Minden lapszámot a VISZ egy kerülete vállal fel és biztosítja az anyagot úgy, hogy a vasárnapi iskolai tanítók és a gyerekek írják a soron következő számba. Év elején megbeszéljük a vezetőségben, hogy melyik kerület melyiket vállalja fel. ☞

Az illusztráló fotók a szilágyperencesi gyerekek 2009-es táborozásán készültek.

Az illusztráló fotók a szilágyperecseni gyerekek 2009-es táborozásán készültek.

⇒ Az ilyen megbeszéléseken a témákat is eldöntjük. Általában egy sorozatot állítunk össze, a témák meghatározott módon követik egymást, így könnyebb összehozni a cikkeket.

Dobai Réka és Havas Péter kitaratását mi is csodáljuk, szívből örvendünk, és hálásak vagyunk Istennek. Imádkozzunk továbbra is értük!

Szólhatunk arról a két imatémáról, melyeket a szövetség idei Kongresszusi füzetének VISZ-beszámolója hozott: kevés a gyerek, és valóban bizonyos érdektelenség mutatkozik a vasárnapi iskolákban?

Az egyik imatémánk az, hogy azokban a gyülekezetekben, ahol nagyon kevés a gyerek, nyisson Isten ajtót az adott helyzetnek megfelelően a megoldásra. Itt gondolok gyereklubbok létrehozására, és az ezek által való missziózásra, valamint arra is, hogy a gyülekezeti tagok vállaljanak bátrabban gyereket.

A másik imatémánk – így van, mind nehezebb lekötni a gyerekek figyelmét, vagy felkelteni az érdeklődésüket biblikus dolgokra, hiszen az információs technika a nap bármely pillanatában színesebbnél színesebb információkkal „bombázza” őket. A vasárnapi iskolai tanítónak ezért óriási a felelőssége, ami ugyanakkor hatalmas kihívás is: úgy állni elő a bibliai történettel és annak üzenetével, hogy a legérdektelenebb gyereket is elgondolkoztassa. Ezért imádkoznunk kell kitartóan, és nagyon jól felkészülni a biblia-

órákra. Aztán képezni és képezni magunkat: olvasni és informálódni, ismerni a pillanatnyi szlenget, ami épp virágzik a gyerekek, fiatalok között (*a szleng olyan csoportnyelv, mely kis létszámú, de sok időt együtt töltő, azonos foglalkozású vagy érdeklődési körű csoportokban születik – szerk. megj.*). Aztán odafigyelni rájuk, érdeklődni felőlük, követni fejlődésüket, tudni gondjaikról és persze nagyon szeretni őket.

Mire a júniusi lapszám megjelenik, már túl leszünk a VISZ konferencián. Milyen kihívások elé néz az új vezetőség?

Igen, új vezetőséget választunk. A mai, posztmodern világunkban elmosódtak a határok, és egyre nehezebb azokat Isten ígéje szerint újra felállítani. Nehéz ismertetni, hogy azok mégis léteznek, és megértetni a gyerekekkel, hogy meddig és miért csak addig, ha mindenki másnak szabad tovább mennie. Nehéz megértetni velük, hogy ezek a korlátok védik őket, addig biztonságban vannak, és mindez szeretetből van, az Isten szeretetéből. Nehéz, de nem lehetetlen, mert végtelenül hatalmas Istenünk van, aki maga a szeretet.

Az új vezetőségnek ez lesz egyik kihívása, hogy építse, oktassa a vasárnapi iskolai tanítókat, biztosítson a számukra időnként továbbképzést konferenciák, alap- és továbbképzők, valamint kerületi találkozók által. Ugyanis, csak úgy tud helyt állni a vasárnapi iskolai tanító, ha rendszeresen újratölte-

kezik, és miközben mélyebbre és Isten ígéjében újra tudatosul benne, hogy kit képvisel, és ki az, Akiben teljes szívvel bízhat.

Tavaly ilyenkor egy sajátos „Világ-imanap a gyerekekért” felhívást közzöltünk a VISZ részéről, aktuális-e most is?

Június 1 – Gyereknapi, világszerte ünneplik, sokféleképpen, sokmindenre odafigyelve – zajosan, színesen. A kérdés az, hogy ki lesz az, aki csendben imádkozik ezen a napon a gyerekekért. Sok mindent meg lehet tenni értük, s mégis kimaradhat a lényeg.

A gyereknevelésben azt tapasztaltam, hogy minden az én Istenem kegyelme. Bármilyen, amire érdemes odafigyelni, amit pozitívként lehetne emlegetni, az mind kegyelem. Én csak egyet tehetek, imádkozhatok értük, és Istenre bízhatom őket, és várhatom Isten munkálkodását.

Még csak annyit mondanék, hogy képviseljem szüntelen Istent a gyerek előtt is, nyíltan, hogy legyek neki követendő példa. Legyen a tanító példa, hogy imádkozik a gyerekekért (milyen biztonságot adó tudat az a gyerekeknek!), hogy bátorít másokat is imára.

Imádkozzunk ezen a napon minden gyerekért: a sajátunkért, a csoportunkban levőkért, a foglalkozási klubba járókért, a szomszéd gyerekéért, a testvérem gyerekéért. És várjuk a választ Istentől!

Kérdezett: SZILÁGYI LÁSZLÓ

„Nehéz megértetni velük, hogy ezek a korlátok védik őket, addig biztonságban vannak, és mindez szeretetből van, az Isten szeretetéből. Nehéz, de nem lehetetlen, mert végtelenül hatalmas Istenünk van, aki maga a szeretet.”

BEMERÍTÉSEK

Bemerítés és evangelizáció Csíkszeredában –

Nagyon hálásak vagyunk Istennek, mert egy embernek megváltoztatta az életét, és az erről való bizonyágtételt ünnepelhettük április 17-én, virágvasárnap, Csíkszeredában. András Zsuzsa bő egy évvel ezelőtt látogatott el először gyülekezetünkbe. Mint akit nagyon megviselt az élet, úgy hozta magával csalódásainak fájdalmaival. Istennél megtalálta azt a békét és szeretetet, amit régóta keresett, majd a múlt év őszén jelezte, hogy szeretne bemerítkezni. A bemerítést Borzási Gyula lelkipásztor végezte, az alkalmon id. Veres Ernő testvér hirdetett igét. A helyi közösséggel együtt ünnepeltek a szentegyházi testvérek, és még sok más vendég a városból és más gyülekezetekből.

Ezt a hétvégét arra is kihasználhattuk, hogy hirdessük az evangéliumot. Az evangelizációs összejövetelek iránt nem volt túl nagy érdeklődés, de akik eljöttek, azokban Isten

munkálkodott olyanképpen is, hogy nyitottabbak lettek gyülekezetünk felé. Örvendünk Isten munkájának, amit láthatunk bemerített testvéreink életében. *(Szabó Szilárd)*

Korondi roma gyülekezet – Április 3-án

Korondon, a roma imaházban ismét megmozdult a víz. Egy idős házaspár, Gábor Máté és felesége Gábor Éva tett bizonyágot hitéről. Új testvéreink kifejezték, hogy egész életükben Jézus Krisztust akarják követni. Isten ígéreiből Dóczi György kibédi, valamint Boros Róbert székelyudvarhelyi lelkipásztor szolgált. A bemerítést a gyülekezet hűségese munkása, Gábor Ruppi testvér végezte. Az ünnepély áldott légköre újból gyümölcsöt termelt. Testvéreink, túl azon, hogy saját környezetükben szolgálnak, Gábor Ruppi testvér vezetésével a környező és a távolabbi helyekre is elviszik az evangéliumot. A korondi gyülekezet minden tagjának életén nyugalomra Isten áldása. Kívánjuk, még sok eltévedt lelket vezessenek Jézus Krisztushoz. *(Alapítványi Hírnök)*

Szatmárnémeti – Április 24-én

kettős ünnepet tarthatott a szatmárnémeti magyar baptista gyülekezet, mivel Isten kegyelméből újszövetségi bemerítésre került sor, ugyanakkor Jézus Krisztus feltámadására is emlékeztünk. Nagy öröm, hogy az öt fehér ruhás szívében is győzött Jézus szeretete, amiről bizonyágot tettek húsvét első napja délelőttjén. Külön örömként említjük, hogy egyikük hallássérült, mégis meghallotta Isten üdvösségre hívó szavát és elfogadta Jézus Krisztust Megváltójának. Király Tibor szilágyballai nyugalmazott lelkipásztor a Máté 28:5-7; 16-20 alapján hirdette Isten üzenetét. Ezután szavatelok és énekek által a fehér ruhások bizonyágtétele következett. A bemerítést Szűcs Sándor helyi lelkipásztor végezte. Istené legyen a

dicsőség mind az öt megmentett lélekért, és az Ő Fiának véérért. Imádkozunk az új tagok hitbeli növekedéséért és új megtérőkért. A képen láthatók első sorban balról jobbra: Pugner Mária, Bányai Otília, Angi Melinda, Sándor István, Gergely Dávid, majd a második sorban Szűcs Sándor és Király Tibor lelkipásztorok. *(Bányai Hajnalka)*

Látogatás Kárpátalján

Az Úr kegyelméből május 6-8 között Gombos Miklós gyülekezeti vénnel evangelizációs hétvégére látogattunk Kárpátaljára. Nehra Bálint testvér, aki a kárpátaljai magyar baptisták vezetője hívott meg még a kora tavasszal, hogy amennyire rajtunk áll segítségük az ottani missziót. Amíg én péntek és szombat este, valamint vasárnap délelőtt a beregszászi gyülekezetben hirdetem az evangéliumot, addig Gombos Miklós testvér Guton szolgált, majd pedig vasárnap este együtt mentünk az ungvári misszióba, ahol nemrég alakult meg a kicsiny baptista közösség. Mivel nekünk erdélyi magyar baptistáknak lehetőség adódott arra, hogy az EBF támogatásával is missziómunkást küldjünk néhány évre, ezért ezt a kérdést is átbeszéltük testvéreinkkel és együtt imádkoztunk azért, hogy az Úr küldjön valakit közülünk arra a vidékre. Legyen ez mindannyiunk imaterhe a következő hetekben! *A fotón, jobbról balra: Nehra Bálint, Gombos Miklós, a guti gyülekezet pénztárosa és a cikkíró. Veress Efraim lp.*

A bejárat fölötti tábla felirata

Ifjúsági konferencia a Hargitán

Konferenciára gyűltek össze székelyföldi és erdélyi fiatalok a Hargita Keresztyén Központban április 29-én. Isten jelenlétében együtt énekeltek, imádkoztak, igét hallgattak, étkeztek, kézimunkáztak és sportoltak a hétvége folyamán. „A világban, de nem a világból” volt a konferencia mottója, az előadások a hívő ember világtól való másságáról szóltak: a másság feltétele: Isten megismerése, a másság jele: A Szentlélek munkája, a másság ára: a keresztség és a másság megerősítése: a megszentelődés. Igét hirdettek Tóth Attila, dr. Simon József és id. Veress Ernő lelkipásztorok.

A fiatalok között voltak olyanok is, akik most döntöttek először Jézus Krisztus mellett, és többen újra oda- szánták életüket az Úrnak. Nem csak lelki áldásokban részesítette Isten a fiatalokat, hanem a szép időt is kirendelte. Annak ellenére, hogy szombat délelőtt az áhítat alkalmával egy nagyot dörgött, az eső csak vasárnap délután kezdett el esni, amikor a fiatalok már eltávoztak.

„Régóta nem tapasztaltam ennyire keresztyén hangulatot egy keresztyén táborban. Dicsőség az Úrnak a hétvégen tapasztalt különleges áldásokért és a székelyföldi fiatalokért!” – (Deák Zsolt, emabisz elnök).

A konferenciáról készült videofelvételek visszanezhetőek a www.emabisz.ro weboldalon. (Borzási Péter)

Szilágysági nők találkoztak Krasznán

Tizenegy szilágysági helységből gyűltek össze lányok-asszonyok a krasznai imaházban április 4-én. Délután öt órakor kezdődött és este kilencig tartott jó légkörben a találkozó.

A fő előadást az „anyós-meny kapcsolat” témában Bálint Ibolya nőszövetségi elnök tartotta. Volt még sok ének, imaáhitat, szeretetvendégség kaláccsal-teával, a krasznai lányok egy általuk írt és eljátszott darabbal szolgáltak. Az együttlétünk fórumbeszélgetéssel fejeződött be, a kérdésekre Bálint Ibolya és a jelenlevő lelkipásztorok válaszoltak.

Krasznai lányként én is hivatalos voltam a konferenciára. Úgy gondoltam, ez a téma nem nekem fog szólni, mivel nincs férjem, anyósom. Ennek ellenére, és ezt a krasznai lányok nevében is mondhatom, megérte elmenni. Sok fontos tanácsot hallhattunk, amiknek még hasznát vehetjük, mikor eljön az ideje.

Ezt hallottuk az előadásban Naómi és Ruth életéből mi, jövődöbeli menyek, anyósok.

- Legyen Istennel jó és szoros a kapcsolatunk, akkor a körülöttünk élőkkel is jobb lesz.
- Ha valami panaszunk van a menyünkre, vagy az anyósunkra, ne másoknak mondjuk el, hanem vele beszéljük meg.
- Legyünk készek megbocsátani és bocsánatot kérni.
- Kezdetől fogva próbálj meg mosolygós és tiszteletadó lenni anyósoddal. Bizonyos dolgokban kérj tőle tanácsokat, még hogyha másképpen is gondold – ez egy szükséges kompromisszum.
- Viselkedj úgy, hogy a menyed nyíltan közölje veled gondjait, miként anyjával is tenné.
- Keress közös beszédtemát anyósoddal, másrészt

meg adj lehetőséget nézetei kifejtésére. Vedd észre erényeid is. Időnként meglepheted kis figyelmességekkel.

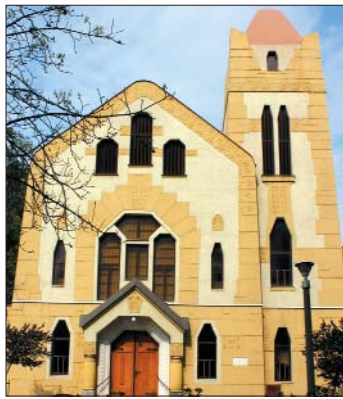
- Ne gerjeszd férjedet az anyja ellen! Ne érezd fenyegetésnek az anya-fiú viszonyt! Fogadd el ezt, és légy türelmes anyósoddal.
 - Még, hogyha divatjamúltként is hangzik, bízzál anyósod élettapasztalataiban, bölcsességében.
 - Hogyha túlteszik magukat mindketten a különbségeken, és azon, hogy mindketten egy férfit szeretnek, egy összetartó család lesznek.
 - Szeressük anyósunkat, hiszen ő nevelte fel nekünk segítőtársunkat.
 - Szeressük menyünket, hiszen ő fiunknak választotta, unokáink édesanyja.
 - Legyünk megértők egymással, mert minden anyós meny is volt (és lesz talán anyós is).
 - Isten azt szeretné, ha szeretetben, jó viszonyban élnénk boldog családi életet, miért keserítenénk ezt meg makacsságból, vagy önzésből? Férjünket és gyermekeinket Istentől kaptuk (vagy kapjuk, ha még nincs), akiket nagyon szeretünk, ugyanígy azokat is kell szeretnünk, akikkel életünk során ajándékoz meg: az új családtagokat.
- Elmondhatom, hogy tanulságos és hasznos volt számomra ez a délután. Kívánom, hogy Isten gyermekeként legyünk példák a világ számára a jó anyós-meny kapcsolatban is.

A krasznai lányok nevében: DIMÉNY KAROLINA

Missziós vasárnap Nagyvárad-Belvárosban

„Minden baptista egy misszionárius” – mondta Johann Gerhard Oncken, európai baptista úttörő. Vajon ma is érvényben van még e kijelentés köreinkben, vagy már csupán történelmi tény, hogy elődeinkben ott lángolt a Krisztustól kapott parancs? Néha valóban szükségünk van Isten ébresztgetésére, emlékeztetésére, hogy feladatunk van ebben a világban, sőként és világosságként kell élnünk.

Ilyen áldott emlékeztetésben volt része a nagyvárad belvárosi baptista gyülekezetnek május 8-án, amikor is missziós vasárnapot tartottunk. Délelőtt Novák Zsolt misszionárius bizonyoságtévést és beszámolóját hallhattuk, láthattuk a gyergyói missziómunkáról. Testvérünk szolgálata során Isten felnyitotta szemünket arra, hogy milyen nagy még napjainkban is a szellemi sötétség, és mennyire szükség van odaszánt életű munkásokra. Ő ma is épp úgy munkálkodik, mint régen, s ha figyelünk, láthatunk, tapasztalhatunk csodákat.

Délutánra Kis-Juhász Vilmos látogatott el hozzánk feleségével, Annamáriával s körzetéből néhány fiattal. A szívét-fület egyaránt gyönyörködtető zenei szolgálatok között beszámolókat hallottunk a Kolozs, Beszterce és Máramaros megyei missziómunkájukról, megtapasztalásaikról. Az igei üzenet által figyelmeztetett Isten, hogy a misszióban nem elég az ambíció, sem az ismeret, sem a tehetség. Kell a leborulás és Isten akaratának megkérdezése. Ugyanakkor szükséges a megosztás és elengedés, hogy ne csupán öncélú vállalkozás legyen buzgó törekvésünk.

Higgy, engedelmeskedj, s tapasztalsz csodát!

Hálások vagyunk Istennek a kapott áldásokért, s vágyunk, hogy fellángolásunk tartós maradjon és gyümölcsöt teremjen. Kedves testvérem, hadd kérdezzem meg tőled is Novák Zsolt szavaival: „Teszed, amit tenned kell, vagy tehetnél többet is?”

MELEG ADINA

Roma imaház épül Szaniszlón

Szaniszlón néhány hete elkezdődött egy imaház építése. Régi vágya volt ez a helyi gyülekezetnek és a misziót elindító és fenntartó cigánymisszió alapítványnak.

Isten kegyelméből, már a kezdeti időktől volt hol összegyűlnie a közösségnek. Először egy családi háznál, majd egy családi ház lett megvásárolva és gyülekezeti célra átalakítva. Az épület állaga azonban egyre romlott, és a befogadóképessége is kicsinek bizonyult. A cigánymisszió alapítvány egy másik alapítvánnyal karöltve vállalta, hogy egy minden szempontból alkalmas új imaházat épít.

A hosszú előkészítő munka után a tavasz folyamán elkezdődtek az építkezési munkálatok is. Először a régi épület részleges lebontása történt meg. Isten gondviselését látjuk abban is, hogy az épületnek egy kis része megmaradhatott, ami alkalmas arra, hogy az új elkészültéig helyet adjon az összejöveteleknek.

A bontás után következett a tereprendezés, majd az alap elkészítése. A munkálatok nagy intenzitással folynak, hiszen még alighogy elkezdtük az építkezést, már ki is tűztük a megnyitó istentisztelet idő-

pontját is. Bízunk Isten ígéreteiben!! Hisszük azt, hogy a megfelelően előkészített munka jól fog haladni.

Az építést nagy hozzáértéssel és odaszánással a cigánymisszió alapítvány munkatársa, Ilyés Csaba testvér vezeti. A helyi gyülekezet lelkipásztora, Bödő Zoltán testvér a bátorítás szolgálatában, és a gyakorlati megvalósulásban is komoly szerepet vállal. Az építkezésen roma testvéreink dolgoznak, ami jó példa arra, hogy lehet rájuk is felelősségteljes munkát bízni.

Nehéz, munkával teli hónapok várnak ránk, de hisszük azt, hogy ez év szeptember 17-én délután már az

ünnepélyes imaházmegnyitó ünnepségen vehetünk majd részt. Jó tudni, hogy az anyagi áldozatot hozó testvérek, a szervezés területén fáradozó vezetők, és az építkezésen munkálkodó testvéreink mind egy célért fáradoznak. Vágyunk az, hogy Isten Szaniszlón élő népe egy szép, a közösségi élet minden alkalmanak megrendezésére megfelelő épülettel gazdagodjon.

A testvériség felé az a kérésünk, hogy imádságaikkal kísérjenek bennünket. Tudjuk azt, hogy Isten meghallgatja a hitből fakadó őszinte könyörgéseket.

ALAPÍTVÁNYI HÍRNÖK

De ha újra meggondolom reménykedni kezdek!

Isten kegyelméből volt lehetőségünk arra, hogy a roma testvéreink között szolgálatot végző lelkipásztorok és missziómunkások találkozzanak.

Különös színfoltja a találkozónak, amikor a résztvevők elmondják örömeiket és imakéréseiket.

Aprilis 12-én a Keresztyén Cigánymisszió Alapítvány, valamint a Fundatia Gipsy Mission Románia ismét közös imádkozásra és beszélgetésre hívta mindazokat, akik Istentől kapott elhívással végzik a missziót ezen a területen. Hálásak vagyunk az érmihályfalvi Magyar baptista gyülekezetnek a szíves vendéglátásért, és külön Gál Győző lelkipásztor testvérnek a szeretetből fakadó szolgálatáért.

Éneklés és áhítat

Elképzelhetetlen egy ilyen együttlét sok közös éneklés nélkül. Mostani alkalmunkon Novák Zsolt, gyergyószentmiklósi missziómunkás vezette a zenei szolgálatot.

Hálásak vagyunk Ferenczi Béla és Nagy Kornél missziómunkás testvéreknek is, akik az áhítaton imára buzdítottak bennünket. Hálásak vagyunk azért a körülbelül harminc testvérért akik jelen voltak, több mint hatvan közösséget képviselve. Már az imádkozás alkalmával jó volt érezni azt az áldott közösséget, ami egész napunkra jellemző volt.

Kőszegi Dániel köszöntése

Jelen volt közöttünk Kőszegi Dániel testvér is, aki több mint egy évtizede létrehozta a Cigánymissziós

alapítványt, és mind a mai napig feleségével együtt – szellemileg és anyagilag egyaránt – hűségesen támogatják az alapítvány munkáját. Testvérünk köszönetet mondott mindazoknak, akik kitartóan végzik ezt a munkát, vállalva a nehézségeket és a próbákkal terhes időszakokat is. Örömet fejezte ki amiatt, hogy a kicsiny mag egyre terjedelmesebb fává nőtte ki magát. A szolgálattevők és minden jelenlevő életére Isten áldását kívánta továbbra is.

Tanítás és a misszió gyakorlati kérdései

Közösségeinket mostanában erősen foglalkoztatja a Szentlélek munkája. Ebben a témakörben hangzott el tanítás Péter István lelkipásztor részéről, aki a sarmasági körzetben magyar és roma gyülekezetekben egyaránt szolgál. Jó volt ismét hallani azokat a bibliai alaptételeket, amik felől eddig is bizonyosak voltunk.

Bödő Zoltán lelkipásztortól, aki egyben az FGM lelki vezetője is, a misszió gyakorlati kérdéseiben kaptunk eligazítást. Testvérünk örömet fejezte ki, hogy a roma gyülekezetek egyre nagyobb számban és egyre nagyobb hatást fejtenek ki a baptista misszióban. Szólt arról is, hogy

milyen jó lenne, ha minél több magyar gyülekezet felvállalna egy-egy roma gyülekezetet. Jó példák erre nézve is vannak, hiszen Szatmárnémetiben, Nagyváradon, Sarmaságon, valamint zilahi és érszőlősi testvéreink eddig is aktívan részt vettek a roma testvéreink közötti szolgálatokban.

Hálásak vagyunk azért is, hogy az evangélium hirdetése mind több helyen történhet a missziós sátor segítségével is. Hosszú évek imádságai találtak meghallgatásra abban, hogy ezen a nyáron a misszió már saját sátrát tudja használni erre a célra. A romamisszió vezetői Filep Szilárd lelkipásztort kérték fel, hogy koordinálja a sátoros evangélizációkat. Hisszük, hogy az előttünk álló nyáron sokan hallanak majd Jézus Krisztusról, aki életeket tud megváltoztatni. A sátorban nem csak evangélizáló, hanem bemerítési alkalmak is lesznek. Örömről az, hogy Isten kegyelméből ezen a nyáron is sok helyen tarthatunk bemerítést.

Missziói beszámoló

Különös színfoltja találkozásainknak, amikor a résztvevők elmondják örömeiket és imakéréseiket. Most is sor került erre, és egy-egy beszámoló után azonnal imádkoztunk is

az adott közösségért, annak tagjaiért és vezetőiért. Örülünk, hogy újabb testvérek és gyülekezetek kapcsolódtak be a munkába. Kötelezettséget is vállaltunk arra nézve, hogy a személyes látogatások, közös szolgálatok és a terhek közös hordozása által segítsük egymást.

Az ízletes ebéd után Ilyés Csaba vetített képeket imaház építésekéről és felújításokról. Örülünk annak, hogy az elmúlt évben is több helyen épülhetett új imaház. Testvérünk tájékoztatott arról is, hogy a roma misszióról rendszeres híradást kaphatunk a cigánymisszió honlapján keresztül is. Hálásak vagyunk azért, hogy a roma testvérek között végzett munka egyre szélesebb körben lehet ismert.

Ezen a konferencián két olyan testvér tett bizonyosságot, akik első alkalommal vehettek részt, mint a misszió támogatottjai. Orosz Miklós testvér a mocsolyai gyülekezet életéről szólt. Felhívta a figyelmet két fontos területre, ahol komoly előrelépéseket kell tennünk, ez pedig a tanulás és a munka. Hangsúlyozta, hogy ez nyit majd egyre nagyobb teret a cigányság előtt a felzárkózásra.

Kőszegi Dániel előadás közben.

Novák Zsolt testvér arról a csodáról számolt be, amit a gyergyószentmiklósi cigányság él át. Saját megtérését meghatározó módon, éneken mondta el. Külön öröm volt hallani a gyerekek között végzett szolgálatról.

A délutáni tanítás

Várákózással tekintettünk a délutáni tanításra is: Kőszegi Dániel testvér szolgálata által üdvörtörténeti kitekintésben lehetett részünk. A sokszor nehéznek tűnő bibliai igazságokat közérthető módon mutatta be. A tanításban visszatekintettünk a múlt eseményeire, szemügyre vehettük a jelen történéseit, és előre nézhettünk a végidőkben bekövetkező eseményekre is. Minden résztvevőben az erősödött meg, hogy mind inkább Istennek tetsző módon végezze a szolgálatot, amíg erre még időt kap.

Beszámolóm végén egy kérésünket tolmácsolom: imádkozzanak a testvérek azokért a lelkipásztorokért és missziómunkásokért, akik Isten eszközeként a roma nép között végzik a szolgálatot.

ALAPÍTVÁNYI HÍRNÖK

Novák Zsolt énekes-zenés szolgálatban.

Az előadást figyelve.

Érkezés után, még kérdés előtt.

MUCSI B. JÁNOS

Add tovább

Add tovább,
tudom,
számtalanszor
úgy tűnik,
halom csőd,
szemétdomb a világ.
De csak akkor
teheted tisztábbá
életed paránságát,
ha megadón,
hűn felkínálsz,
amit kaptál.
Mert amikor
elfogadtad,
arra buzdított,
aki adta,
hogy add tovább,
vidd, szórjad,
ne tartsd magadnak,
azért kaptad,
hogy el ne ássad!
Ha csak egyetlen
mosolyt fakaszt,
és elrejtí mögéje
egy pillanatra
a fájdalmat,
add tovább!
Nem számít idő,
fáradtság,
amíg tart lélegzeted,
amíg érzed lüktetésed,
add tovább!
Add tovább,
mert csak az képes
túlélni önmagát,
aki hetvenszer
hétszer megbocsát.
Legyél fénysugár,
égő mécses,
áldott késői eső,
és ha majd
az út végén megállsz,
mondhasd emelt fővel:
Atyám, adtam tovább!

* A vers a tavasszal megjelent *Én még zörgetek* kötetből való. A könyv arad-belvárosi bemutatójáról a 12. oldalon közlünk tudósítást.

„A régi követ helyéből elmozdítva találtam”

– Az idei esztendő kettős Rottmayer-évforduló –

Tavaly decemberben arról beszélgettünk Szilágyi László testvérrel a Szeretet szerkesztőségi irodájában, hogy mik azok a témák, amikről a lapban 2011 folyamán feltétlenül írni kell majd. Legelőször a Rottmayer Jánossal (1818-1901) kapcsolatos kettős évforduló jutott eszembe, ugyanis 2011-ben 145 esztendeje annak, hogy az úttörő missziómunkás Erdélybe, Kolozsvárra költözött. Emellett az idén Rottmayer János halálának 110. évfordulója is van.

A kolozsvári Házsongárd a magyar nemzet történelmének és kultúrájának szerves része lett. E temetőben nyugszik többek között a zsoldárfordító Szenczi Molnár Albert, a nyomdász Misztótfalusi Kiss Miklós, a pedagógus Apáczai Csere János, a költő Reményik Sándor, Dsida Jenő, az író-építész Kós Károly, és a biblia-árus, prédikátor Rottmayer János is. Csodálkozva tapasztaltam, hogy az ő nevét egyetlen, Házsongárdról szóló kiadvány, térkép sem tartja nyilván, pedig történelmi jelentősége vitathatatlan. A lutheránus részleg kapuján bemenve, az ösvény mellett bal oldalt a harmadik sírhely volt Rottmayeré (mögötte néhány méterrel a két éve elhunyt Lászlóffy Aladár költő síremléke van). 1967-ben ebbe a sírba temették Papp Károly baptista prédikátort – az úttörő eredeti, német nyelvű sírkövét eltávolították. Idővel a Salamon család tagjait temették a sírba, az új kő hátára hosszú évekkel később került egy kicsiny márványtábla Rottmayer nevével.

Viszonylag gyakran ellátogatok a Házsongárdba, s első utam rend-

Egy régebbi felvétel: cikkírónk a még helyén levő Rottmayer sírkövel.

szerint Rottmayer sírjához vezet. Tavaly, egy őszi délutánon, meglepetésemre szépen felújított sírhelyet és egy egészen más emlékkövet találtam – amin már nem szerepel sem a Papp Károly, sem a Rottmayer János neve. A régi követ helyéből kimozdítva ideiglenesen az új hátához támasztották, a kicsi emléktáblával befelé. (Nem kívá-

nom ezt részletezni tovább.) Lassan, de biztosan eljellegtelenednek temetőink, „tört kövön és porladó kereszten” (Áprily) olvashatatlanná válnak a valamikor fontos, hangzatos nevek. Egyetlen név marad, ami romolhatatlanul tündöklöl – kor-szakok és rendszerek fölött: a Jézus Krisztusé!

KISS LEHEL

EGY KÖNYVBEMUTATÓ MARGÓJÁRA

„Én még zörgetek” az arad-belvárosiban

Irodalomkedvelők, mintegy 30-an jöttek el április 9-én, Szombat délután az arad-belvárosi gyülekezetbe, Mucsi B. János második verseskötetének bemutatójára. A programot Szűcs Zsolt vezette, versmondással közreműködött Dubován Lea, Szűcs Renáta, Bátкаи Sándor, Garai Imre és Horváth Sándor. A Szűcs Family kiadó nevében Szűcs Tibor örömét fejezte ki, hogy újabb könyv megjelentetésében működhetett közre: „használjuk, eme költemények által is gazdagodjunk” – mondotta. A költő, Mucsi B. János (fotónkon) megszólalásában köszönetet mondott a kötetet létrehozó csapatmunkáért, néhány vers háttérét világította meg, majd a címadó verset adta elő. Az alkalom végén a szerző dedikálta könyvét. Kalács és üdítő mellett, a késő estébe nyúló beszélgetésen többek óhaja is az volt, jó lenne sűrűbben és máshol is ehhez hasonló könyvbemutató. (Sz. L.)

„Mert csak én tudom, mi a tervem veletek – így szól az Úr” (Jer 29:11)

– Gere Szabolcs hazament –

Május 14-én, szombaton, 11 óra után futótűzként terjedt a hír, a kérés: „Bármit teszel, hagyd abba, imádkozz Gere Szabolcsért, mert megállt a szíve, s az orvosok most élesztik újra!”. Sokkolóan hatott az üzenet, s a testvériség imádkozott, többszázan, egy szívvel, egy lélekkel, talán, mint az első keresztyének. És Isten válaszolt, de nem úgy, ahogy gondoltuk. Azt mondta: „Mert nem az én gondolataim a ti gondolataitok, és nem a ti útaitok az én útaim, így szól az Úr.” (Ézs 55:8).

Mennyei Atyánk úgy látta jónak, hogy a 27 éves gyermeket, testvért, férjet, édesapát hazahívja, és Szabi hazament, hátrahagyva azokat, akiket szeretett, s akik őt szerették. Senki nem gondolta, hogy a várvavárt Bapticap sportnapon, amely az EMABISZ (Erdélyi Magyar Baptista Ifjúsági Szövetség) által került megrendezésre, „egyedül a főszervező kap jutalmat, s mindenki más vesztes lesz” (Sípós Dénes, Szatmár).

Nincs válasz a sok szívettépő miéltre (miért ő?, miért így?, miért most?), de Isten tudja mindennek a célját, s mi megnyugszunk végtelen bölcsességében, s abban a tudatban, hogy majd, ha ott leszünk, ahol most Szabolcs van, akkor „megértjük teljesen, mért is szenvedtünk mi annyit idelelni”. Hisszük, hogy aki megsebzett bekötöz, s gyászunkat öröme fordítja majd.

Május 15-én, vasárnap este 22.00 órakor megemlékező estet tartott a nagyváradi ifjúság és a fiatal házások csoportja, mely az interneten is közvetítve volt. Számos barát és ismerős megjelent, hogy megosszanak egymással egy-egy emléket Szabiról, Szaszárol, vagy csupán hallgatóként ismerjék meg őt mégjobban – utólag, más oldalból.

Gere Szabolcsot közel ezren kísérték el utolsó útjára, május 17-én, kedden, du. 3 órakor. Ott voltak mindazok, akik búcsúzni akartak tőle – egy időre: családtagok, barátok, ismerősök, szolgatársak külföldről és belföldről, lelkipásztorok a körzetből s a környező megyékből. Nagyon sokan szerették Szabolcsot. Ezt nemcsak a jelenlevők száma bizonyította, hanem a szolgálatok, szolgálattelvők sokasága is. Búcsúzott tőle a vegyeskar, melynek egyik karmestere volt, a férfikar, a fúvósenekar és a fúvóshatos. A vegyeskar énekei figyelmeltettek, hogy *Szent az Isten, s ő a Jehova* (utóbbi szövegét épp elköltözött testvérünk fordította magyar nyelvre), ugyanakkor megtérésre hívtak, odaszánt hívő életre ösztönöztek, amiben Szabolcs is példát mutatott (*Készen állsz-e már?; Ama szép hon felé; Minden szerinted legyen, Uram; Mindenről lemondok érted*). A férfikar két énekkel vonta figyelmünket a mennyországra: *Fenn a napon túl; Nem arany és nem ezüst*. A sok változást megélt fúvóshatos először szolgált ebben a felállásban, Szabolcs nélkül. Szintén két énekkel búcsúztatták Szabit: *Isten hord karjain; Isten áldjon, míg viszontlátunk*.

A kápolnánál kezdőimát Bálint Pál kolozsvári lp. mondott, záróimájában pedig Szűcs Sándor, szatmári lp. arra kérte az Urat, hogy hívja el azokat a fiatalokat, akik látták Szabit távozni. Igei üzenettel elsőként Veress

Efraim érszőlősi lelkipásztor, a Bapticap lelki vezetője szolgált a Jel 21:3-8 alapján. Isten szaváról beszélt, mely erősebb az imádkozók szavánál, megállít, vigasztal, bátorít, újat teremt. Dr. Simon József, szövetségünk elnöke, a nagyváradi belvárosi gyülekezet egyik lelkipásztora a Szabolcs életét mutatta be röviden, majd a történetek üzenetéről beszélt: a halál jöhet hirtelen – készen kell lenni!, s az élet rövid – be kell fektetni! A vigasztalás ígét az 1Thessz 4:13-14 alapján hirdette. A román ajkúakhoz (is) Szabi másik lelkipásztora Dr. Giorgiov Adrián szólt a Zsid 12:1-2 verse alapján. A hitéletet mint versenyfutást mutatta be. Szabolcs futása, mely a keresztnél kezdődött, rövid volt, de erőteljes és győzelmes. Megvizsgálhattuk magunkat, hogy mi rajta vagyunk-e a pályán egyáltalán, s ha igen, akkor milyen a mi futásunk. A találkozás érdekében győznünk kell, ehhez pedig fegyelmezettség, türelem, koncentráció és kitartás kell. Ezt követően Petyár Lóránd nagyváradi ifjúsági lelkimunkás szólt a gyászolókhöz. Azzal bátorított a Jób 5:26 és Fil 3:20-4:1 alapján, hogy Szabi éretten távozott a dicsőségbe, itt csupán ajándékba kapott teste maradt. Van esélyünk újra látni őt, de ez rajtunk múlik, nem Szabin. Nekünk szegeződött a kérdés, hogy érettek vagyunk-e a találkozásra?

A sírnál Szabó László, a nagyváradi-rogériuszi gyülekezet ifjúsági lelkipásztora hirdette az igei üzenetet a Jn 11:25, 1Thessz 4:13-18 és a Jn 14:19 alapján. Előtte Pardi Félix kémeri lelkipásztor mondott kezdőimát, utána Megyesi József ny. lp. emlékeztetett minket arra imában, hogy Isten jogot tart az elsőszülöttre. A temetési istentiszteletet Simon József lp. fejezte be imádsággal.

Az gyászszertartás első része élőben is közvetítve volt a világhálón, s mindazok, akik nem tudtak résztvenni ezután is megtekinthetik a teljes istentiszteletet a <http://justin.tv/varadifi> weboldalon, hasonlóképpen a vasárnap esti megemlékezést.

Gere Szabolcs távozása nagy úrt hagyott maga után a családban, baráti körben, gyülekezetben. Közös vágyunk, kérésünk, hitünk az, amit Veress Efraim érszőlősi lelkipásztor fogalmazott meg a blogján: „Bárcsak lenne legalább egy ember, akit a Szabolcs hirtelen elköltözése állítana meg a széles úton és meghallaná az evangéliumot. Akkor már más is tudná, hogy az Úr Jézus nem szokott tévedni. Ezzel az esettel is jót munkál... Hiszem, ha nem is látom, hogy azért lesznek olyanok, akik majd így kezdik a megtérésükről szóló bizonyágtételt: Azon a májusi napon állított meg az Isten a pokolba vezető úton, amikor Gere Szabolcs egy pillanat alatt átlépett e múlandó világból az örökkévalóságba... ÁMEN! Úgy legyen! Áldassék a Jézus neve, Szabolcsért is!” (M.A.)

Május 6-án kísértük utolsó útjára **Molnár Piroska** testvérnőt (szül.: *Kólya*), a bihari gyülekezet legidősebb tagját, aki 88 évet kapott Teremtőjétől. Élete utolsó szakaszán sokat gyengélkedett, de örömmel olvasta a Bibliát, és imádkozott a családjáért és a gyülekezetért. A temetésen Albert István Zsolt helybeli lelkipásztor szólt a mi Reménységünkéről a 121. Zsoltár alapján, szolgált a gyülekezet énekkara, és két költemény is elhangzott. A nyitott sírnál Jób szavaival vallottuk meg a feltámadásban vetett hitünket (Jób 19:25-26). Isten vigasztalja a családot és a gyülekezetet! **(A.I.Zs.)**

Kincses Erzsébet, az aradi 2. sz. gyülekezet legidősebb tagja – az utóbbi két évtizedben Anna leányának szerető gondoskodását élvezve –, május 3-án, életének 102. évében csendben és nyugodt békességben befejezte földi pályafutását és a mennyei hazába költözött. Temetése május 6-án Szilágysomlyón volt. Utolsó útjára elkísérte népes családja, rokonai, ismerősök és a helyi gyülekezet tagjai. Isten vigasztaló ígéit a kápolnában és a temető kertben Szekrényes Pál, a szilágysomlyói körzet lelkipásztora hirdette (Zsid 11:13-14, 1Pt 1:3), és az aradi 2-es sz. gyülekezetből Katona János lelkipásztor (Jel 1:17-18, 1Thesz 4:13-18). A helyi gyülekezet énekcsoportjának bensőséges szolgálata felemelő része volt a gyászistentiszteletnek. Néhai testvérnőnk alázatos és csendes szolgálata példát ad a hitben, a kitartásban, az imádságban, a szeretetben, az áldozatkészségben gyermekei, unokái, déd- és ükunokái számára, illetve mindazoknak, akik ismerték őt. Közösségünk hűséges tagja és az Úr hűséges sáfára volt. Emlékezete áldott! Az Úr vigasztalja a gyászolókat! **(Katona János)**

Április 28-án kísértük utolsó útjára **Farkas Sándor** testvérünket, a nyüvedi gyülekezet előjáróját, akit húsvét harmadnapja reggelén szólított haza az Úr a dicsőségbe. A népes végtisztességet tevő gyülekezet nem fért el a kis imaházban, ahol az istentiszteletet tartottuk. A vigasztalás ígéit az 1 Thesz 4:13-18 alapján Simon József lelkipásztor hirdette. Ezt követően Szigeti Ferenc református lelkész és Szabó László, a nagyvárad-rogeriuszi gyülekezet lelkipásztora szólt a vigasztalás ígéit; költeményt mondott Telegdi Imre Paptamásiból; szolgált az egyesített nagyvárad-i és paptamási énekkar Bokor Barnabás, Borbély Ferenc és Vura Éva karmesterek vezetésével. Az egyesített zenekar szolgálata is felemelő volt. A temetőben a Jer 15:15-18; 29:11 alapján Elekes József lp. beszélt a feltámadás reménységéről. Köszönjük a testvérek vigasztaló szolgálatát, amivel a család segítségére siettek.

Farkas Sándor testvér 1942. október 15-én született Nyüveden, Farkas Sándor és Eszter második gyermekeként, itt nevelkedett és járt iskolába is. 1970. szeptember 20-án bement a kórházba. 1970. szeptember 20-án bement a kórházba. 1970. szeptember 20-án bement a kórházba.

lelkipásztor által. 1971 januárjában feleségül vette Zeffer Katalint, akivel 40 évet éltek házasságban, megosztva az élet örömeit és terheit. Két gyermekük született: Csaba és Enikő, akik később 5 unokával örvendeztették meg. 30 évet dolgozott lakatos szakmunkásként a nagyvárad-i IAMT gyárban, ahonnan 1995-ben ment nyugdíjba.

A nyüvedi baptista gyülekezetben édesapja nyomdokain haladva hűségesen végezte a lelkimunkát és a különféle szolgálatokat, előbb mint imaóra-vezető, később igehirdetőként is, 2001 után pedig gyülekezet-vezetőként. Nagyon szerette családját, gyülekezetét, szülőfaluját, minden munkáját, amihez hozzáfogott, kitartóan és hűséggel végezte el.

A súlyos betegséget 2009 decemberében diagnosztizálták, bár szívósan küzdött, a gyógyulás esélytelen volt. Méltósággal és türelemmel viselte a szenvedést és a megpróbáltatást, mígnem 2011. április 26-án hajnalban visszaadta lelkét Teremtő Urának. Halála előtt két héttel csendesen elkészítette szerető családjától.

Köszönjük a testvéreknek, hogy imában hordozták Sanyi testvérünket és családját a megpróbáltatások idején. Isten vigasztalását kívánjuk a fájdalmas szívű családnak és a gyülekezetnek. **(Albert István Zsolt)**

Elek Piroska testvérnőnk (élt 84 évet) április 17-én érte a hazahívó szó. Úgy ismertem meg már idős korban levő testvérnőnk, hogy kiegyensúlyozott, megelégedett személy. Annak ellenére, hogy mozgásában már korlátozott volt, mindig ragyogott az arca, és soha nem felejtett el hálát adni gyermekeiért, és azok családjaiért, meg az általuk kapott gondoskodásért. E télen már nem volt elég a naponta többszöri látogatás, állandó gondozásra szorult. Piroska lányánál, Béla fiánál (ő a szalárdi baptista gyülekezet vezetője), később pedig Lajos fiánál kapta meg a szükséges gondozást. Az elköltözése előtti napokban a kórházba került. A gyászistentiszteletet április 19-én tartottuk nagyszámú részvétet nyilvánítóval együtt. A fúvószenekar szolgálata fogadta az érkezőket, majd az énekkar is énekelt. Igei üzenettel Nagy István lelkipásztor szolgált a Jer 12:5, Zsolt 59:10-11, 62:2-3 alapján. Szabó András lelkipásztor pedig a János 11:23-27 igéivel a feltámadás üzenetével vigasztalt. Isten gyógyítsa be az elválás fájdalmait okozta sebeinket! **(N.I.)**

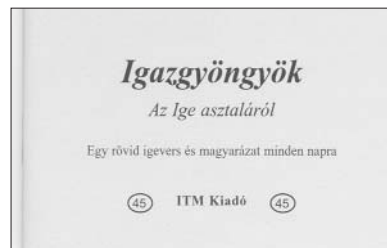
Február 26-án délután Bályokon, a temető kápolnája előtti téren népes család és nagyszámú hallgatóság vette körül **ifj. Felföldi Józsefné** (szül. *Nagy Irma*) testvérnő koporsóját. Az igehirdetést Papp László székelyhídi lelkipásztor kezdte a Róma 14:7-12 versei alapján, aki hangsúlyozta: „akár élünk, akár meghalunk, az Úrrei vagyunk”. Zsisku Lajos nyugalmazott diószegi lelkipásztor folytatta az igehirdetést, aki a próféta szavait idézte, többek között: „özvegyeid és árváidat eltartom”. A nekrológot a bályoki gyülekezet ügyintéző lelkipásztora mondta el. A temető kertben Fazakas György diószegi lelkipásztor az 1Kor 15:13-21 versei alapján szólt a feltámadás

Igazgyöngyök – Hogyan tovább?

Megszűnik az elmélkedés-sorozat ingyenes terjesztése. A májusban megjelent 45. kötet az utolsó, amelynek költségeit még tudta állni az angliai By All Means Gospel Trust misszió. „A további kötetek előállítására és terjesztésére csak akkor folytatódhat, ha olvasóink adományai fenntartják ezt a munkát” – írta egy április végi körlevélben *Giorgiov Adrián* lelkipásztor. A jövőben egy példány ára 1 RON lesz, és mivel kéthavonta jelenik meg, egy évre összesen 6 új lej az előfizetési összeg, amit évente egyszer kellene elküldeni. Az ITM Alapítvány igazgatója reményét fejezte ki, összegyűl annyi támogató, hogy folytatódjék a munka. Várják is sürgősen a visszajelzéseket az olvasóktól és a gyülekezeti lapfelelősöktől.

A zsebbez, vagy kizsákmánhoz méretezett kis sárga könyvecske minden napra egy igeverset és rövid magyará-

zatot tartalmaz. Használata nem helyettesítheti a naponkénti igeolvasást és áhítatot, de alkalmas lehet az ún. törmelékidő (utazás, várakozás) kitöltéséhez. Könnyen továbbadható a lelki dolgok felől érdeklődő munkatársnak, szomszédnak, betegnek. Ez a nyolcadik év, amióta az Igazgyöngyök eljutottak otthonainkba. Az írók, *Maurice Paine* és *Andrew Paine* (apa és fia), versszerűen tömör igemagyarázatai „akkor a leghasznosabbak, ha van egy percünk az olvasásra és jó néhány az elmélkedésre”. (Sz.L.)

⇒ tényének valóságáról. Mind a kápolnánál, mind a nyitott sír mellett is az összevont vegyeskar énekelt.

Az istentisztelet alkalmával Kovács Sándor testvér és Filep Szilárd lelkipásztor mondott hangosan imádságot. Nagy Irma, az ikertestvér, a feleség, a meny, az anyós, öt gyermek édesanyja, a rokon, a testvérnő pontosan 53 földi életévet kapott Teremtő Urától, születésnapján szólította őt mennyei Ura haza az örök hazába. A hitben és Krisztus követésében tett minden szolgálatáért legyen hála a Mindenhatónak.

Az örökkévaló Atya adjon vigasztalódást a megszomorodott szívű gyászolóknak. Az igei üzeneteket pedig szolgáltassa mindazok lelki javára, akik részt vettek az istentiszteleten. (*Gergely Pál ny. lp.*)

Mikó István szentjobbi testvérünk hosszú életet kapott Istentől, hisz 91. évében hívta haza. Élete minden szakaszában érezte Ura különleges kegyelmét. Fiatal legényként, a II. világháború utáni szovjet kényszer-munkán csodák sorát élte át. Még

évtizedekkel később is csak meghatódva tudott visszaemlékezni az átélt szörnyűségekre, borzalmakra. Bányaszerencsétlenségben és az Ural-folyó átúszása közben kézzel foghatóan megtapasztalta Isten gondviselő szabadítását.

A fogság után családot alapított szülőfalujában, ahol szerető feleséget kapott, frigyüket Isten megáldotta gyermekekkel. A kis baptista imaházban aktívan szolgált élete végéig. A községben úgy ismerték, mint a „baptista igehirdető”. Ünnepeken felkérték mind a római katolikus templomban, mind a református istentiszteleteken, ahol tömör, lényegre törő szavaival, de kiegyensúlyozott, becsületes életével is igen nagy közkedveltséget és megbecsülést nyert a község előtt. Élete utolsó évében ereje megcsappant, naponként többször ápolásra is szorult, a szószékről már nem hirdethette az igét,

hanem helyén maradva, többnyire a padban ülv.

Ma már csak az emléke prédikál, hisz 2010. december 10-én elbúcsúzott tőle szerető családjá: felesége, gyermekei, testvérei, unokái, rokonai. Nagyszámú részvétet nyilvánító jött el a faluból és hívő testvérek Szalárdról. A kápolnánál Nagy István körzeti lelkipásztor hirdette testvérünk meggyőződését, és az Isten útmutatását a 2Tim 4:7-8 versek alapján. A sírkertben Rákosi Jenő református esperes olvasta fel a feltámadás bizonyosságáról szóló igéket az 1Kor 15:12-20. szakaszból, szolgált a szalárdi gyülekezet énekkara is.

Testvérünk távozásával helybeli igehirdető nélkül maradt az alig öt tagot számláló szentjobbi közösség. A gyászolók vigasztalásáért és új megtérőkért könyörgünk a történelem Urához! (*Nagy István*)

Április 3-án temettük Székelyudvarhelyen **Molnár Erzsébet** nőtestvért, akit a mennyei Atya 84 éves korában szólított haza. Fiatalon megismerte Megváltóját, akit hűségesen követett utolsó szívdobbanásáig. Mosolygós tekintetével nyugalmat és békességet árasztott környezetére. A temetésen vigasztaló igével szolgált id. Veress Ernő ny. lp., Szabó Szilárd, a csíkszeredai körzet meghívott lelkipásztora és Boros Róbert helybeli lelkipásztor, közreműködött a gyülekezet ének és zenekara. Isten drága szeretete kísérelje a családot. (*B.R.*)

Március 29-én temettük a magyarországi Hernádon **Tar Sándor** testvért. Elköltözött testvérünk korábban a paptamási gyülekezetnek volt a tagja, és élete utolsó hónapjait töltötte az áttelepült gyermekei gondviselésében. A gyászistentiszteleten, a Fil 1:21 alapján ígét hirdetett Orbán Levente református lelkész.

A nyitott sírnál a bihari körzet lelkipásztora, Albert István Zsolt a Jn 11:25-26 igék által szólt a feltámadás reménységéről. Isten vigasztalását kívánjuk a család életére. (*A.I.Zs.*)

Szeretet - kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Dr. Simon József. Felelős szerkesztő: Veress Efraim. Szerkesztő-tördelőszerkesztő: Szilágyi László.

410050 ORADEA, Str.: Gen. H. M. Berthelot 5, ROMANIA. E-baptifon: 0735 500 009, e-mail: szeretettlap@gmail.com

A lap internetes változata a következő címen olvasható: www.magyarbaptista.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Nyomtatás: Imprimeria de Vest, Oradea. A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605

Meghívók gyülekezeti találkozóra

Érszőlős

„Jertek, térjünk vissza az Úrhoz, mert ő szaggyatott meg és ő gyógyít meg minket; megsebesített, de bekötöz minket!” (Hóseás 6:1)

Szeretettel hívunk és várunk mindenkit **2011. augusztus 28-ra**, aki valamikor az érszőlősi gyülekezet tagja, vagy hozzátartozója volt. Szeretnénk ez alkalommal hálát adni egymásért és közösen imádkozni azokért, akik valamikor az „*atyai háznál*” voltak, de azóta eltávolodtak. Hisszük, hogy a mi Urunk meg fogja áldani gazdagon szent összegyülekezésünket!

ÉRSZŐLŐSI MAGYAR BAPTISTA GYÜLEKEZET

Hadadnásd

„Térj haza, és beszélj el, mit tett veled az Isten.”
(Lk 8:39a)

Drága testvéreink! Örömmel értesítünk arról, hogy **2011. augusztus 6-7-én** szeretnénk megtartani a nádasdi baptisták találkozóját.

Szeretettel várunk családtagjaitokkal együtt. Kérjük, jövedeletekről legkésőbb július 1-ig értesítsetek. A visszajelzéseket a következő email-címen, vagy telefonszámokon várjuk:

nadasdmbgy@gmail.com

0740 671 075 (Sípos Gyöngyi),

0754 633 710 (Lakatos Barna).

HADADNÁSDI BAPTISTA GYÜLEKEZET

Aranymenyegző Nagyvárad-Betlehemben

Tőtös Sándor és felesége **Margit** 50 éves házassági évfordulójukat ünnepelték az elmúlt hetekben. 1961. május 3-án szülőfalujukban, Nagyfaluban kötöttek szövetséget, megfogadva egymásnak az örök hűséget.

S lám ez ma is lehetséges, pedig ők két egymástól nagyon eltérő személyiségű emberek. Sanyi bácsi komoly hívő fiú volt a faluban. Csendes, nyugodt természete tette vonzóvá Mancika néni számára. Sanyi bácsinak viszont az ambíciós természet tetszett meg Mancika néniben. Így pótolták ki egymást

hosszú évek során. Ma is kijavítgatják egymás apró hibáit, elfogadva egymástól a segítséget és mégis sokat nevetnek.

A „semmiből” indultak. Nem volt külön házuk, kocsijuk, vagyonuk, mégsem féltek összeházasodni.

„A munkára odaadtuk magunkat! Igyekeztünk, hogy haladjunk valamire!” Isten pedig megáldotta őket fizikai és lelki területen is. Megelégedéssel tekintenek vissza a múltra, és együtt énekelgetnek: „*Fülem nem hallja hangodat, Mégis beszélsz velem; S boldogságot csupán az ad, Ha szódat érthetem.*”

Az aranymenyegzőn túl a Tőtös házaspár egyik lánya, **Margit** és férje **Kulcsár Márton**, ugyanakkor ünnepelték 30 éves házassági évfordulójukat, sőt mi több az egyik unoka, **Anita** és férje, **Szilágyi Illés** is most kötöttek házasságot. Sok boldogságot kívánunk mind a három családnak!

Hála tölti el szívünk látva Isten kegyelmét, mikor a házasságok anynyira meg vannak próbálva, mert-hogy ma is lehetnek tartós, áldott házasságok. Dicsőség legyen a menny Urának mindenért! (11. május 17.)

NAGY ANNA, Betlehem gyűl.

Hála tölti el a szívünk, látva Isten kegyelmét, hogy ma is lehetnek tartós, áldott házasságok.